

ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ประกาศใช้มาแล้วระยะเวลาหนึ่งปรากฏว่าการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติดังกล่าวในส่วนของมาตรการที่ว่าด้วยสภาวัฒนธรรมและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมยังไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอด และแผ่ระว่างทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สภาวัฒนธรรมสามารถดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติได้อย่างเต็มศักยภาพและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยสภาวัฒนธรรมมีสถานะเป็นองค์กรภาคเอกชน ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากภาคประชาชนที่อาสาเข้ามาทำงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น โดยมิได้มีผลตอบแทนใด ๆ ซึ่งต้องการความเป็นอิสระ คล่องตัว และมีศักดิ์ศรีในการดำเนินงาน ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในการทำงานของสภาวัฒนธรรม รวมทั้งขาดการกำหนดหน้าที่งานในเชิงวิชาการด้านการวิจัยของสภาวัฒนธรรม และความไม่ชัดเจนในการสนับสนุนงบประมาณแก่สภาวัฒนธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับบทบาทที่แท้จริงของสภาวัฒนธรรม จึงสมควรกำหนดให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการทำงานของสภาวัฒนธรรม โดยเป็นผู้จัดทำยุทธศาสตร์การดำเนินงานในภาพรวมของสภาวัฒนธรรม จัดสรรงบประมาณให้สามารถบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ การประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติแก่ผู้ทำงานสภาวัฒนธรรม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมทั้งเพิ่มหน้าที่เชิงวิชาการด้านวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรม และกำหนดหน้าที่และข้อปฏิบัติเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบพิเศษในการสนับสนุนงบประมาณแก่สภาวัฒนธรรม ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบและอนุมัติให้ควรวางแผนกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ในด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมซ้ำซ้อน และเพื่อให้เกิดการบูรณาการงานส่งเสริมวัฒนธรรมของทั้งสองกองทุน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เดียวกัน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้สอดคล้องกับมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

๒. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๒.๑ เหตุผลในการตรากฎหมาย

โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วสมควรแก้ไขปรับปรุงระบบและกลไกการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมให้เป็นองค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากการส่งเสริมวัฒนธรรมอีกทั้งมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู วิจัย พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอด และแผ่ระว่างทางวัฒนธรรมที่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการส่งเสริมและสนับสนุนของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับ

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดที่ตั้งตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการอย่างเดียวกัน เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด จำเป็นต้อง ควรรวมกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดเข้ากับกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

๒.๒ การใช้บังคับของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพร้อมกันในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

๒.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดบทบัญญัติให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนงานของสภาวัฒนธรรม และเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริม งานวัฒนธรรม

.....